

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Urtos/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018010051
Dátum vydania rozhodnutia: 02.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5018010051.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. apríla 2019 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného N. C., pre obzvlášť závažný zločin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 233 ods. 2 alinea prvá, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Českej republiky a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 14. februára 2019, sp. zn. 0Ntc/50/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 14. februára 2019, sp. zn. 0Ntc/50/2018, s a z r u š u j e a Krajskému súdu v Žiline s a u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 14. februára 2019, sp. zn. 0Ntc/50/2018, podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z.z.“) zamietol návrh odsúdeného N. C., nar. X. B. XXXX v H., trvale bytom T., S.. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 14. marca 2017, sp. zn. Ntc/63/2016, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Brne z 8. apríla 2016, sp. zn. 1T/9/2015, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci z 24. augusta 2016, sp. zn. 5To/33/2016, pre obzvlášť závažný zločin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 233 ods. 2 alinea prvá, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Českej republiky a iné, vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (vykonanie príslušnej časti uloženého trestu). Následne krajský súd skúmal splnenie materiálnej podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným, pričom uviedol, že skúmal všetky kritériá pre podmienené

prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, podrobne sa zaoberal stavom jeho prevýchovy, či sa odsúdený podmienkam výkonu trestu prispôbil len formálne, či odstránil nejaké záporné vlastnosti, t.j. či u neho došlo k takému polepšeniu, ako to má na mysli § 66 Tr. zák. a či možno očakávať zmenu po jeho prepustení na slobodu.

Krajský súd ďalej uviedol, že komplexne posudzoval osobu odsúdeného, prihliadol na jeho povahu, na charakter spáchanej trestnej činnosti, ako aj na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a konštatoval, že odsúdený plnením si svojich povinností a svojim správaním čiastočne preukázal polepšenie, ale nie v takom rozsahu, ako to má na mysli § 66 Tr. zák., pretože podľa názoru krajského súdu odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody v trvaní cca. štyri roky a osem mesiacov mohol vyvinúť väčšiu snahu o získanie nielen jednej disciplinárnej odmeny, ale aj ďalších prípadných disciplinárnych odmien, ktoré by preukázali, že si riadne plní svoje povinnosti vo výkone trestu odňatia slobody a takýmto svojim správaním by sa ho snažil aj aktívne preukazovať (nielen formálne). V okolnostiach danej veci podľa názoru krajského súdu u odsúdeného nie je splnená materiálna podmienka podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie v takom rozsahu, ako to má na mysli ustanovenie § 66 Tr. zák.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je podľa krajského súdu v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu automaticky podmienčne prepustený po vykonaní stanovenej doby, bez zreteľa na účel trestu, ale podmienčne prepustenie je namieste len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Pokiaľ ide o možnosť očakávať to, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život, táto podľa krajského súdu nemôže byť v hypotetickej polohe, ale musí mať reálny (materiálny) podklad. Ustanovenie § 66 Tr. zák. vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčne prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne podmienky odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonávania činu, pretože len za takéhoto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa ani ďalšiu materiálnu podmienku v podobe očakávania, že bude na slobode viesť riadny život. Osoba odsúdeného nedáva krajskému súdu dostatočnú záruku, že po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život a zaradil sa do spoločnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na spáchanie závažnej trestnej činnosti, za ktorú odsúdený vykonáva trest. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného bolo vyhodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti pred nástupom do výkonu trestu a žiadneho príjmu.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený N. C., v rámci odôvodnenia ktorej uviedol, že vo výkone trestu na Slovensku je krátku dobu, za ktorú nemal šancu získať viac disciplinárnych odmien. Zahlásenú sťažnosť odsúdený dodatočne odôvodnil písomným podaním, doručeným krajskému súdu 20. februára 2019. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že krajský súd si nevyžiadal jeho hodnotenie z českej väznice, v ktorej pred vydaním na Slovensko vykonal tri roky a tri mesiace z uloženého trestu a bol viackrát kladne hodnotený, ale vychádzal len z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, v ktorom odsúdený vykonal len jeden a pol roka z uloženého trestu. Z hodnotenia jeho osoby z ústavu na výkon väzby a ústavu na

výkon trestu odňatia slobody v Českej republike by mal podľa odsúdeného krajský súd za preukázané, že počas výkonu trestu sa polepšil a možno od neho dôvodne očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Navyše, odsúdený krátko po verejnom zasadnutí na krajskom súde očakáva udelenie ďalšej disciplinárnej odmeny, ktorá sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava udeľuje odsúdenému zaradenému do práce raz za šesť mesiacov.

Odsúdený v podanej sťažnosti taktiež poukázal na to, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva má byť prvotrestanej osobe poskytnutá cieľná šanca byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu, pričom podmiennečné prepustenie má u prvotrestanej osoby tvoriť reálny motivačný prvok do ďalších dní jeho života na slobode. Podľa odsúdeného väčšina európskych štátov pri splnení formálnej podmienky podmiennečného prepustenia automaticky podmiennečne prepúšťa odsúdené osoby z výkonu trestu odňatia slobody v prípade, ak odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne potrestaný. V tejto súvislosti odsúdený zdôraznil, že počas celého obdobia výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike aj Slovenskej republike nebol disciplinárne potrestaný, má samé kladné zápisy.

Na základe vyššie uvedených skutočností odsúdený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo 14. februára 2019, sp. zn. 0Ntc/50/2018, a prikázal mu, aby vec v požadovanom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Spis spolu s podanou sťažnosťou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený dňa 29. marca 2019.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmiennečného prepustenia) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmiennečného prepustenia).

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že formálna podmienka podmiennečného prepustenia (výkon dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody) bola ku dňu rozhodovania krajského súdu o žiadosti odsúdeného splnená. Vo vzťahu k zisteniu splnenia materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia vykonal krajský súd na verejnom zasadnutí dokazovanie prečítaním hodnotenia odsúdeného z Ústavy na výkon trestu odňatia slobody Ilava, nariadenia výkonu trestu odňatia slobody, uznesenia Krajského súdu v Žiline z 12. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/41/2018, odpisu z registra trestov odsúdeného, hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, skráteného výpisu klienta a podstatného obsahu spisu Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/63/2016.

Krajský súd však opomenul reflektovať skutočnosť, že odsúdený sa od 13. apríla 2014 do 24. augusta 2016 nachádzal vo výkone väzby v Českej republike a od 25. augusta 2016 do 24. mája 2017 vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike. Do ústavu na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky bol dodaný až dňa 24. mája 2017 o 10.00 hod, teda rok, osem mesiacov a dvadsaťjeden dní pred rozhodovaním o jeho podmienčnom prepustení.

Z uvedeného je zrejmé, že na to, aby mohol krajský súd jednoznačne posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody splnil všetky podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák., je nevyhnutné, aby si vyžiadal aj hodnotenie osoby odsúdeného z ústavov na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Českej republike, keďže práve tam odsúdený vykonal spolu tri roky, jeden mesiac a jedenásť dní z celkového uloženého trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov (na rozdiel od ústavov na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, kde vykonal ku dňu rozhodovania krajského súdu jeden rok a necelých deväť mesiacov z uloženého trestu). Len z hodnotenia osoby odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, ktorý tvorí približne tretinu doposiaľ vykonaného trestu odňatia slobody, nemožno urobiť záver o tom, či odsúdený splnil alebo nesplnil materiálnu podmienku podmienčného prepustenia, uvedenú v § 66 ods. 1 Tr. zák. (obzvlášť nemožno bez hodnotenia z týchto ústavov konštatovať, že odsúdený mohol vyvinúť väčšiu snahu o získanie ďalších disciplinárnych odmien, ako to uviedol krajský súd v napadnutom uznesení). Až po doplnení dokazovania oboznámením aj týchto listín bude môcť krajský súd vysloviť, či odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu a svojím správaním skutočne preukázal polepšenie a či možno od neho v budúcnosti očakávať vedenie riadneho života. Navyše, krajský súd sa pri svojom opätovnom rozhodovaní bude musieť vysporiadať aj s poukazom odsúdeného na skutočnosť, že v registri trestov nemá okrem odsúdenia, za ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, žiadne ďalšie odsúdenie a vo vzťahu k tejto skutočnosti svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodniť.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.